

Odredbe svete Stolice.

I. Suprema Sacra Congregatio S. Officii dekretom svojim od 5. lipnja 1918. na upit kongregacije de Seminariis et de Studiorum Universitatibus: Utrum tuto doceri possint sequentes propositiones:

1. Non constat fuisse in anima Christi inter homines degentis scientiam, quam habent beati seu comprehensores.

2. Nec certa dici potest sententia, quae statuit animam Christi nihil ignoravisse, sed ab initio cognovisse in Verbo omnia, praeterita, praesentia et futura, seu omnia quae Deus scit scientia visionis.

3. Placitum quorundam recentiorum de scientia animae Christi limitata, non est minus recipiendum in scholis catholicis, quam veterum sententia de scientia universalis.

Odgovorila je: negative. (Sr. Acta Apost. Sedis X. pg 282.).

II. Congregatio Consistorialis izdala je dekret od 25. listopada 1918., u kojem određuje, kako da biskupi postupaju s onim svećenicima i klericima, koji se vraćaju iz vojne službe. Ponajprije (Cap. I.) dozvoljava biskupima, 1. da mogu svoje svećenike dispensirati ab irregularitate ex defectu corporis (ako je tko sakat postao) na temelju pismena svjedočanstva ceremonijara, da može cum decore služiti sv. misu; u težim slučajevima valja da se obrati na sv. Stolicu. 2. da mogu dispensirati ab irregularitate ex defectu lenitatis (ako su oružje upotrebili i ubili ili ranili) svećenike, klerike i redovnike, koji su bili prisiljeni vojevati; a koji su od svoje volje u vojsku stupili, takove dispensirati ne mogu, nego valja da se obrate na svetu Stolicu.

Na drugom mjestu (Cap. II.) nalaže se biskupima najstrože (gravissimum conscientiae officium esse reputent), da brzo i točno informiraju one biskupe, čiji klerici dulje vremena u njihovoj biskupiji vojnu službu obavljaju, a informacije, koje su oni od drugih biskupa dobili o svojim klericima da nastoje popuniti iz drugih vrela.

Nadalje se nalaže (Cap. III.) svećenicima bilo svjetovnim ili redovnim, da se u roku od 10 dana iza povratka iz vojne službe imadu predstaviti svojem Ordinariju i pokazati svjedodžbe od vojnoga biskupa ili barem od vojnoga superiora; druge dokumente svoje o vladanju, a sve ovo pod prijetnjom kazne suspenzije a divinis. Svi ovi svećenici imadu na to u roku, koji im postavi biskup, obaviti

duhovne službe; tko to ne učini, ipso facto je suspensus a divinis. Biskupi su dužni velikom pomnjom oko toga nastojati, da se ove duhovne vježbe obave u pobožnom kojem domu, odijeljenom od žamora svjetskog i pod vodstvom iskusna vode; jedni neka obavljaju ove duh. vježbe dulje a jedni kraće vrijeme prema potrebi da dušu svoju operu, ali nitko kraće vrijeme od 8 dana čitavih. Poslije obavljenih duh. vježbi odlučit će biskup, da li će dotične svećenike postaviti na prijašnje mjesto, gdje su prije bili, ili inače.

Za klerike (Cap. IV.) se određuje slično kao i za svećenike. I oni su dužni predstaviti se svojem biskupu, o njima će se biskup potanko informirati i nakon toga pasavjetovati se s rektorom sjemeništa, da li će ih natrag primiti ili odbiti prema informacijama, da su se dobro vladali ili loše. I klerici moraju obaviti duhovne vježbe, a poslije ili će ih pripustiti među druge klerike u sjemenište ili će ih pridržati pod posebnom paskom. Nauke svoje morat će nastaviti ondje gdje su prekinuli. A prije ređenja neka se biskupi spomenu one opomene: »Manus cito nemini imposueris itd.«, osobito ako se radi o višim redovima, da ih ne pripuste prije, nego li ih je kako treba prokušao.

Za novicije i klerike redovničke (Cap. V.) vrijede iste odredbe.

Za laike redovničke (Cap. VI.) poglavari neka se informiraju pa ako su se dobro vladali, neka ih iza duh. vježbâ opet primi, ako li su se loše, neka ih otpusti. (Sr. Acta Apost. Sedis X. pg. 481. i sl.).

III. S. Congregatio Consistorialis izdala je 30. travnja 1918. dekret, kojim se normira polaženje svećenika po svjetovnim univerzama, i koji je nadopunjak instrukcije bivše kongreg. Episcoporum et Regularium od 21. lipnja 1896. po nalogu Leona XIII. izdane, kao i Motu Proprio Pija X. od 1. rujna 1910. »Sacrorum Antistitum«. Taj dekret glasi:

1. Nullus ad laicas Universitatum facultates destinetur nisi sacerdotio iam auctus, quique spem bonam ingerat fore ut sua agendi ratione ecclesistico ordini honorem tam ingenii vi ac perspicacia, quam sanctitate morum adficiat.

2. Episcopus in destinando sacerdotes suos ad laicas studiorum Universitates frequentandas nihil aliud prae oculis habeat, nisi quod dioecesis suae necessitas vel utilitas exigat, ut nempe in Institutis ad iuventutem erudiendam destinatis idonei comparentur magistri.

3. Qui pro hac norma ad Universitates laicas frequentandas destinabantur sacerdotes, si novensiles sint, ab examinibus, quae in Can. 130. et 590. praescripta sunt, minime eximantur, quin potius eadem subire vel strictius iubeantur, ne, profanarum scientiarum studio abrepti, ecclesiastica studia praetereant, contra praescriptum can. 129.

4. Expletis demum in quavis laica Universitate praescriptis studiorum cursibus, sciant sacerdotes ac meminerint se Ordinario suo pari omnino ratione ac antea subiectos ac Dioecesis servitio manere emancipatos. Quamobrem nemini fas erit magisteria saecularia aliave officia pro suo lubitu, maximeve contra Ordinarii sui voluntatem, suscipere; quod si quis fecerit, congruis poenis, non exclusa suspensione a divinis, plectatur.

5. Haec omnia quae de clero saeculari sunt dicta, religiosos etiam regulares, congrua congruis referendo, sunt applicanda. (Sr. Acta Apost. Sedis X. pg 237.).

IV. S. Congregatio Rituum na dvojbe biskupa u Würzburgu (Herbipolis).

1. Si Ordinarii ex licentia can 1108 benedictionem nuptialem permittant in Nativitate Dni vel Dom. Resurrectionis, licetne orationi Missae addere commemorationem pro sponsis...?

2. Licetne tempore clauso (tempore Adventus usque ad Nativitatem Dni inclusive et a Feria IV. Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive) Missam votivam pro sponsis celebrare?

3. Licetne hoc in Vigiliis Pentecostes et Epiphaniae?

odgovorila ovako:

ad 1. Affirmative sub unica conclusione.

ad 2. Si Ordinarius loci ex iusta causa permiserit etiam praedicto tempore clauso solemnem benedictionem nuptiarum, Missa votiva pro sponsis celebrari poterit; exceptis tamen Dominicis, Festis de praecepto etiam I. et II. classis, Octavis privilegiatis I. et II. Ordinis, Feriis privilegiatis et Vigilia Nativ. Dni.

ad 3. Negative in utraque Vigilia. — (Sr. Acta Apost. Sedis X. pg. 332.).

